

Den himmelske stad.

Jeg minnes en sommernatt saa vidunderlig fager og tiltalende i 1917. Jeg satt i en liten baat paa Almenningsvannet. Ikke det mindste vindpust kruset dets overflate ... jeg vugget mig saa sakte og forsiktig paa den rolige speilblanke flate. Jeg stirret mot nord. Der borte over Senjefjeldene saa jeg et fortryllende syn. Solen holdt paa aa stige op, og den kastet sitt gyldne skjær over nogle løse skyer som befandt sig lavt over honsonten. Disse skyer saa ut som en klynge større og mindre hus, enkelte lignet en kirke med høie taarn. Det var som en hel by med gyldne bygninger. Jeg tenkte: Dette er den herlige stad apostelen Johannes saa paa øen Patmos." „Staden laa paa et høit bjerg, og den var av rent gull", forteller apostelen.

Jeg satt lenge aa saa paa de merkelige skyer, som jeg med vilje innbildte mig aa være den himmelske stad, inntil disse skyer litt efter litt skilte sig fra hverandre og antok sin almindelige form og utseende.

Ja, saa vidunderlig fager og tiltalende for øie og sjel var denne sommernatt.

Johan O. Sørli.